

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE

af 13. juni 2002

om oprettelse af et europæisk net af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser

(2002/494/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30 og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Nederlandene ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De Internationale Krigsforbryderdomstole for henholdsvis det tidligere Jugoslavien og Rwanda har siden 1995 foretaget efterforskning, retsforfølgning og pådømmelse vedrørende overtrædelser af ret og sædvaner i forbindelse med krig, folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden.

(2) I Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol af 17. juli 1998 bekræftes det, at de alvorligste forbrydelser, der vedkommer det internationale samfund som helhed, navnlig folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, ikke må passere ustraffet, og at den effektive retsforfølgning heraf må sikres gennem foranstaltninger på nationalt plan og gennem en styrkelse af det internationale samarbejde.

(3) I Rom-statutten erindres der om, at det er enhver stats pligt at udøve sin strafferetlige jurisdiktion over for de ansvarlige for internationale forbrydelser.

(4) I Rom-statutten understreges det, at Den Internationale Straffedomstol oprettet i henhold til Rom-statutten skal være komplementær i forhold til national strafferetlig jurisdiktion.

(5) Alle Den Europæiske Unions medlemsstater har undertegnet eller ratificeret Rom-statutten.

(6) Efterforskning, retsforfølgning og udveksling af oplysninger vedrørende folkedrab, forbrydelser mod menneske-

den og krigsforbrydelser er fortsat de nationale myndigheders ansvar, medmindre folkeretten bestemmer andet.

(7) Medlemsstaterne konfronteres med personer, der har været involveret i disse forbrydelser, og som søger tilflugt inden for Den Europæiske Unions grænser.

(8) Effektiv efterforskning og retsforfølgning af disse forbrydelser på nationalt plan er i høj grad afhængigt af et nærmere samarbejde mellem de forskellige myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen heraf.

(9) Det er nødvendigt, at de involverede myndigheder i de stater, som deltager i Rom-statutten, herunder Den Europæiske Unions medlemsstater, arbejder tæt sammen i denne forbindelse.

(10) Et nært samarbejde fremmes, hvis medlemsstaterne åbner mulighed for direkte kommunikation mellem centrale, specialiserede kontaktpunkter.

(11) Gennem et nært samarbejde mellem disse kontaktpunkter kan der skabes et mere fuldstændigt overblik over personer, der er impliceret i sådanne forbrydelser, herunder også spørgsmålet om, i hvilke medlemsstater de skal være genstand for efterforskning.

(12) Medlemsstaterne gav i Rådets fælles holdning 2001/443/FUSP af 11. juni 2001 om Den Internationale Straffedomstol ⁽³⁾ udtryk for, at forbrydelser, der hører under Den Internationale Straffedomstols kompetence, berører alle medlemsstater, som er besluttet på at samarbejde om at bekæmpe sådanne forbrydelser og om at hindre, at gerningsmændene forbliver ustraffede.

(13) Denne afgørelse berører ikke konventioner, aftaler eller ordninger vedrørende gensidig retshjælp i straffesager mellem retslige myndigheder —

⁽¹⁾ EFT C 295 af 20.10.2001, s. 7.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 9. april 2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 155 af 12.6.2001, s. 19.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 3

Artikel 1

Udpegning af og underretning om kontaktpunkter

1. Hver medlemsstat udpeger et kontaktpunkt til udveksling af oplysninger om efterforskning af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser som dem, der er omhandlet i artikel 6, 7 og 8 i Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol af 17. juli 1998.
2. Hver medlemsstat underretter skriftligt Generalsekretariatet for Rådet om det kontaktpunkt, den har udpeget i henhold til denne afgørelse. Generalsekretariatet drager omsorg for, at meddelelsen videregives til medlemsstaterne og underretter medlemsstaterne om enhver ændring i disse meddelelser.

Artikel 2

Indsamling og udveksling af oplysninger

1. Hvert kontaktpunkt har til opgave efter anmodning i overensstemmelse med de relevante aftaler mellem medlemsstaterne og gældende national ret at stille alle tilgængelige oplysninger til rådighed, der kan have betydning for efterforskningen af folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, jf. artikel 1, stk. 1, eller lette samarbejdet med de kompetente nationale myndigheder.
2. Kontaktpunkter kan udveksle oplysninger inden for de grænser, deres nationale lovgivning har fastsat herfor, og uden at der foreligger en anmodning herom.

Underretning til Europa-Parlamentet

Rådet underretter i forbindelse med Europa-Parlamentets årlige drøftelse i henhold til traktatens artikel 39 dette om, hvorledes det europæiske net af kontaktpunkter fungerer og om nettets effektivitet.

Artikel 4

Gennemførelse

Medlemsstaterne skal sørge for, at de er i stand til at samarbejde fuldt ud i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelse senest et år efter, at den får virkning.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne afgørelse har virkning fra datoen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. juni 2002.

På Rådets vegne

M. RAJOY BREY

Formand